

SPECTACOLE

Irina IONESCU

Necenzurat

Spectacolul *Livada de vișini*, după Anton Pavlovici Cehov, realizat de Igor Larin la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, face parte din categoria spectacolelor care te obligă să te gândești dacă cenzura este întotdeauna o practică de condamnat.

Pentru Igor Larin personajele cehoviene, depășite de evenimentele istorice ale timpului lor, nu sunt capabile și, mai ales, nu vor, să-și schimbe peste noapte mentalitatea și preceptele morale. Pornind de la această idee, scenariul de spectacol are la bază o selecție a scenelor considerate semnificative pentru piesa *Livada de vișini*, scene pe care le încadrează cu muzică de jazz, aluzii și personaje de strictă actualitate. Ceea ce lasă de dorit nu este alegerea regizorului de a se îndepărta de montările clasice, ci mijloacele de realizare scenică a ideilor schițate pe hârtie.

Pentru spectatorul obișnuit și care, în plus, nu l-a citit pe Cehov montarea nu prezintă nici un fel de interes, povestea nefiind armată suficient pentru a fi înțeleasă. Spectacolul Teatrului Tineretului din Piatra Neamț interesează

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț – *Livada de vișini*, adaptare după A.P. Cehov. Traducerea: Moni Ghelerter și R. Teculescu. Versiunea scenică, regia, scenografia și ilustrația muzicală: Igor Larin (de la Sankt Petersburg). Cu: Dorina Maria Haranguș, Tudor Tăbăcaru, Ovidiu Crișan, Bogdan Talașman, Victor Giurescu, Lucreția Mandric ș.a. Data premierei: 20 februarie 1999.

doar publicul specializat, care are datoria să consemneze existența sa și să-i stabilească locul printre transpunerile scenice ale textului, de-a lungul timpului.

Așezat sub cristal, pus la microscop, Cehov este transformat de Igor Larin într-un exponat de muzeu, într-o mostră reprezentativă a unei lumi demult apuse, o lume pe care nu o mai putem cunoaște direct, ci doar prin intermediul unor traducători și cu ajutorul unor explicații preliminare. Astfel, acțiunea – minimă oricum, ca în toate piesele dramaturgului – este înlocuită prin narațiune, iar caracterul dramatic al piesei este estompat și el până la anulare. Acest lucru s-a datorat și opțiunii regizorului pentru tușe îngroșate (machiaj) și costume pestrițe, inspirate din spectacolul de bălci, care au făcut imposibilă cultivarea detaliului, evidențierea nuanțelor. S-a mizat însă foarte mult pe complicitatea publicului, pe teatralitate, dar nu s-a avut în vedere înlăturarea exceselor, a stridențelor.